

ЦАРЕГРАДСКИ ВѢСТНИКЪ

Годишна цѣна :

100 гр. за въ Цареградъ, — 160 гр. за по вонъ.

Подписка-та начинава въ начало-то на всякъ мѣсяцъ и ся приема у Типографія та на Вѣстника въ Болгарскій Метохъ на Фенеръ, и у неговы те вонъ отписватели.

№ 100

ИЗДАВАНІЕ ПЕРВА СЕПТЕМВРЯ.

Вѣстаниа по грошъ на реда. Обыкновенни-те среднѣ обявденія отъ 150 до 200 парчета печататся за 150 гроша, и пары-те пмъ напредъ ся броятъ; ако книга та мы печатамы, тѣ пары изады ся пращатъ.

ЦАРЕГРАДЪ.

По царска заповѣдь отъ тѣхъ дни:

Шефикъ ефендий, поддиректоръ въ министерство-то на правда-та, опредѣлѣнъ директоръ въ исто-то министерство и замѣстень въ поддирекція-та отъ Алий бей, сына на старого Везира Изетъ паша, и членъ бывшій въ Амеджійско писалище ;

Ибрахимъ бей безаплатный въ Амеджійско-то писалище опредѣлѣнъ титуларный членъ на исто-то писалище;

Бсадь бей, зеть старого Великаго Везира опредѣлѣнъ безаплатный на исто-то писалище;

— Оный четвертокъ, Мустафа паша предсѣдатель на державный совѣтъ и Нафисъ паша министр на доходы-те (маліе мюшур) и маха честь да ся повыкатъ въ императорскій дворецъ. Послѣ като представиха свои-те почитаніи на позѣ-те Султановы, получили отъ руцѣ-те на Негово Императорско Величество съ една глубока признателность декорация-та Нияшанъ-Меджидіе отъ перваго класса.

— Съ удовольствіе извѣстваме какъ Нурединъ бей дрогманъ въ императорскій диванъ и единъ отъ най отличны-те чиновники на Высока-та Порта, наименованъ офицеръ на честный лежонъ отъ Президента на Французска-та Република. Получи знамя-то сега наскоро и да го носи му ся дозволѣтъ Негово Императорско Величество Султана.

— Овыи четвертокъ, Мехеметъ Канъ, повѣренъ съ дѣла-та на Персія въ Константинополъ, даде единъ големъ обѣдъ Господину Кавалеру Карбонери, Консулъ на долны-те мѣста и обязанъ на Персія въ Солунъ, и кой-то ся нахожда сега овде. Тамо присуствоваха приверженни-те въ посолство-то и благородни-те отъ Персіиска-та нація.

Пишатъ отъ Транузанъ:

“ Между Торинъ и Техеранъ, посланникъ-а отъ Оттоманска-та Порта, Ахмедъ Вефикъ ефендий нападнался отъ разбойницы, кои то го крайно убрали. Почто това ся извѣсти въ Техеранъ, той часъ Персійско-то Правителство прати нужды-те челоѣцы за да уловятъ волхвы-те, кои-то и ся уловили и ся даде посланнику все что му ся бѣ окраднало.

Махзаръ Шерифъ паша, преждній губернаторъ въ Ерзерумъ, достигна овде въ Транузанъ, слѣдъ десятидневна Карантина днесъ на начинающаго Септемврія; походя за Константинополъ съ Парохода Танфъ. ”

Пишатъ отъ Каиръ у Египетъ.

Миссія-та на посланнаго отъ Высока-та Порта исполнился съ едно благопріятно послѣдствіе. Афиъ бей ще трагне послѣдовательно за Яфа и Іерусалимъ за вопроса Божій Гробскій между Восточны-те и Западны-те христіане. Таа миссія е совѣсьмъ деликатна, при все това Афиъ бей е подаренъ съ добръ талантъ, и това чини насъ да ся надѣваме какъ ще сполучи. Той чиновникъ е содруженъ отъ Мустафа Надинъ бей, млада чиновника на Высока-та Порта. Казватъ че ще дойде наскоро въ Египетъ и другъ посланникъ отъ Императорско-то Правителство, кой-то ще е опредѣлѣнъ да вручи Ганералному Губернатору Египетскому една весьма красна декорация и една сабля.

Пишатъ отъ Солунъ на 1-й текущаго.

“ Исуфъ Садикъ паша, ганералный губернаторъ Солонскій нахождашеся на 3 текущаго у Нюста, и наутрѣ требаше да стигне у Водина. Въ това обстоятелство получи една

табакера отъ Негово И. Величество Султана, кой бѣ му я прагилъ. Той знакъ на благопріятность-та, видѣся съ удовольствіе отъ много-то пріятели Исуфъ пошовы; той ще ся зрати овде за Курбанъ баирамъ, какъ-то что ви предизвѣстихъ.

Послѣдній пятъкъ денемъ дойде въ Солонскій портъ военна-та Австрійска фрегада Беллона командована отъ Г-на Фанцъ. Единъ часъ слѣдъ душествіе-то и 21 пушканиа отъ каноны на крѣпость-та поздравиха я.

По едно дозволеніе получено отъ посолство-то Шведско и Норвегійско при Оттоманска-та Порта, Г-нъ Жанъ Паскалинъ, Консулъ на таа нація въ Солунъ, остави послѣдній понедѣльникъ града ни за да отиде съ свое-то семейство въ Швейцарія презъ Марсиль, съ Французскій пароходъ, на націоналы-те Месажерин.

Г-нъ Мустокенди, Россійскій Консулъ въ Солунъ, позволи му ся отъ императорска-та миссія при Высока-та Порта да дѣйствува временно Консулства-та на Долны-те Мѣста и на Данимаркія, кои-то му быдохъ повѣренни отъ Г-на Кавалера Карбонери, Консулъ титуларный, докль ся онъ врати пзъ Константинополя.

Извѣстятъ отъ Манастиръ (Битоля) какъ Омеръ паша главный генераль на Румелійска-та армія, бѣ тамо достигналъ направо и бѣ ся занялъ да собира войска порядочно отъ Албанія отъ Епиръ и Тессалія, какъ-то и единъ баталіонъ отъ Янина подъ Команданство-то на одного паша лева. ”

Пишатъ отъ Сира 3 текущаго.

“ Мы учекваме на всяка минута Англичанскій флотъ составляемъ отъ четири кораблы и отъ много фрегады пароходны, команди-

ПОДЛИСТНИКЪ.

Продолженіе.

КОМЕДИЯ.

ПАМЕЛА УЖЕНЕНА.

СЦЕНА ДВНАДЕСЯТАЯ.

Милордъ Бонфиль и реченни-те.

Бон. Какви препирания са тѣя?

Паме. Ахъ Милордъ! вземи животъ-атъ ми, но не оставяй да ся понушавамъ; вси мя обезчестяватъ, вси мя тѣпчатъ. Ты токмо имашъ власть да мя злоществуванъ, и мучишь, но докль ся гордишь съ почтенію-то име твоя жена да ся называвамъ, докль твоя-та добрина мя трае въ тойзи домъ, не прощай того неразумнаго челоѣка да ми дума срецо лице-то нечисти думи, и да ми предлага нова любовь за да ми отдѣли отъ мужа моего, отъ моего господаря, отъ тебе

кой-то си и ще си всегда моя-та душа.

(плачуца.)

Бон. (Гледа Кавалерина на криво.)

Ери. Милордъ, гледашь мя на криво?

Бон. Моля тя на друго мѣсто да минеши.

Ери. Залагамся че слабость-та . . .

Бон. Съ учтивость да си идешъ ти казахъ.

Ери. Не искахъ да положиши . . .

Бон. Това якоглавіе е неспосно.

Ери. Заложилъ быхъ хляда желтицы . . .

Бон. Но Господине . . . (смугень.)

Ери. Да, отивамъ си. Не треба да ми дадешъ да разумѣя праздни работи; Азъ учихъ какво е свѣтъ-атъ, и узнахъ много.

(отхожда.)

СЦЕНА ТРИНАДЕСЯТАЯ.

Милордъ Бонфиль, и Памела.

Бон. (Нзучаяся да е досадень.)

Паме. (О Боже мой! цѣла треперя.)

Бон. Но като я гледамъ всичка-та моя крозь ся разбѣркова.)

Паме. (Ще ся трудя сердце да имамъ) Господарю. . .

Бон. Иди си.

Паме. О небеса! пждинъ мя съ таковъ начинъ ?

Бон. Иди въ друга една стая.

Паме. Остави токмо една дума да ти рѣча.

Бон. Немамъ время да тя слушамъ.

Паме. Прости мя; сега никой нема тука.

Бон. Да, челоѣцы има вонъ; пѣкой желеа на страна да ми говори. Иди си.

Паме. Терпѣніе ! (воздыша на отхожданіе-то.)

Бон. Неблагодарная! (камъ Памела.)

Паме. Мене Господарю? (изады обращающаяся)

Бон. Нѣ, неговорихъ съ тебе.

Паме. (Вонистину таково име не ми прилича.) (отхожда.)

Бон. Да, и най нате малко е за една невѣрная. (камъ Памела.)

Паме. Азъ невѣрная? (вращаяся назадъ и приближава камъ Милорда.)

Бон. Иди си ти думамъ.

Паме. Прости; мене ли рѣче невѣрная ?

Бон. Да, тебе.

869

вани отъ вице-адмирала Дондасъ. Той флотъ бѣ ся видѣлъ при острова Черига отъ австрійскій пароходъ что дойде вчера изъ Триестъ. Утѣривать же той флотъ ще отиде за Смирна отъ гдѣ-то адмиралъ-атъ ще отиде въ Константинополь съ една пароходна фрегада. „

Тыя дни Негово Императорско Величество Султанъ-атъ содруженъ съ своя-та обыкновенна свитя, ходи у Высока-та Порта, гдѣ-като ся прія отъ Негово Высочество Великаго Везира всы-те министры и высоки чиновницы, и присутствова въ совѣта на министры-те. Много рапорты полны съ полза-та за внутренна-та администрація на мѣсто-то, прочетохася предъ Негово Императорско Величество Султана, кой-то повелѣ да ся введатъ въ дѣйствіе и да ся исполнятъ съ ревность отъ всы-те чиновницы.

— Писма отъ Торисъ отъ 16 Августа извѣстятъ какъ Персійскій Шахъ подпална въ една опасность като бѣ на ловъ. Ето содержаніе-то на тыя писма, споредъ послѣдны-те нѣвны изъ Техеранъ:

Шахъ бѣ излѣзълъ, содруженъ отъ многочисленна дружба, за да оиде на ловъ около царска-та резиденція, и варвение малое равстояніе отъ свои-те офицеры и прочи-те своего дома. Нечаянно явихася четири чело-вѣцы, и носяха жалбы (арзухалы) въ руцѣ-те си, кои-то му подложила съ най-глубоко уваженіе. Шахове-те офицеры като гледаха отъ далечъ че нѣхний господаръ запресе да пріемне жалбы-те, что му ся представляваха, обуздаха коніе-те си, понеже обычай-атъ не допрощава да ся приближава нѣкой до Шаха въ таковы обстоятелства. Почто Шахъ-атъ запре свой конь, двама-та отъ тыя люди уловила коня отъ узда-та а други-те извадила оружіе-то, кое-то до тогда имаха скрыто и громнаха на Шаха. Две пушечни ядра (крушуми) ударила Князя, едно-то по уста-та а друго-то верху калка-та, но безъ да го наранятъ смертоносно. При громваніе-то като видяха да пада Шахъ-атъ, офицери-тему ся притекоха да му помогнатъ, и во первыхъ сосѣкоха двама-та а на други-те два мина отрѣзаха руцѣ-те, кои-то безпрестанно держала узда-та на царскій конь.

— Тѣ ся запрѣха за да ся опыта что е было причина-та на това. Исповѣдуваха какъ они исти бѣха намыслили да убиятъ своего владѣтеля споредъ резонъ, че зачто-то бѣха отъ партія-та и племя-то на Бабисъ, что бѣ изгоненъ отъ Шаха, пожелаха да си отмстятъ.

Здравіе-то Шахово, кое-то бѣ дало безпокойствіе, удобрявашея чувствительно, и на-деждно е какъ ще быде добръ слѣдъ мало.

Ето что пишеть отъ Трапузанъ верху това подъ дата 1-й текущаго.

На 3 Августа послѣдняго, Персійскій Шахъ като былъ на разходъ съ конь, содруженъ отъ 1-го министра, забиколися отъ 8 до 10 чело-вѣцы-тоже конницы относими на племя-то на Бабисъ, кои-то искаха да го сторятъ да вземе една жалба, коя-то держала въ руцѣ-те си и въ коя-то пылаха причина-та за коя-то наскоро единъ нѣхний главенъ бѣ ся положилъ подъ смерть. Прошеніе-то ся получи и двама отъ тыя Бабисъ теглиха три пистолеты да ударятъ Шаха. Единъ-атъ отъ пистолеты-те, съ двѣ цѣвы не взе огнь, другій хвана огнь и нарани Шаха довольно тяжко. Споредъ послѣдны-те извѣстія отъ Техеранъ, докторъ Клокеть бѣ получилъ да извади две ядра, и оста юще едно да ваде така что казватъ че животъ-атъ Шаховъ не е въ опасность. Кромѣ отъ арестация-та на злодѣйцы-те быдоха и други, и извѣстятъ какъ ся открыли много дуги злоумышленія.

Споредъ писма отъ Торисъ, холера-та распростирася въ Персію; въ Урумiahъ умрѣха въ единъ день до 300 души. Страшно е да не бы това разореніе ся раздало въ всы-те великы градове у Персію.

К а л о ф е р ь .

Калоферъ е едно село кое-то ся нахожда въ Пловдивска-та Епархія подъ самы-те Балкански Горы, и отстои отъ Пловдивъ дванайсетъ часа кѣмъ сѣверностокъ, лежи отъ двѣ-тъ страны по теченіе-то на рѣката Тунджа, коя-то тука отъ Балканскы-те горы прѣима своето начало. Домове въ него ся считать около 1000 само Болгарски, кои-то по преданіе казватъ, че го заселилъ нѣкой Калиферъ Воевода, и далъ на селото свое-то име. Има три церкви и три женскы монастыря, въ които Богослуженіе-то ся сѣврѣшава Славянски. Главно произведеніе е въ него вѣлнени атъ гайтанъ, кой-то ся разнося по сичкѣ Турціи, и подъ названіе Калоферскій гайтанъ ся почита за най добръ и най чистъ на секадѣ. Отъ давно време въ него е сѣществувало училище но въ което друго нѣчто не сѣ ся учили, само церковно четеніе и писмо, та за това рѣдко може да ся найде въ него чело-вѣкъ, кой-то да не знае поне да пиши. Но като отъ нѣкол-

ко време почувствовахъ нуждѣтъ на просвѣщеніе-то, жителѣ Калоферски ся рѣшихъ да турихъ на добръ редъ училище-то си. То за что-то бѣше малко, и не можаше да събире сичкы-те въ село дѣца, оставихъ него, и направихъ друго голѣмо, въ кое-то да могатъ да ся вмѣщавать не само тукашны-тъ дѣца но и които дойдатъ отъ околны-тъ села. Сѣрѣшиса благополучно начато-то дѣло, и удостовѣрихъ ся въ видѣтъ въ село-то си порядочно училище, което е въ двѣ отдѣленія: въ прѣвото отдѣленіе ся предава Взаимноучительнаго ученіе, отъ кое-то като излезатъ ученици-тъ, постѣпятъ во второто, въ кое-то въ разстояніе на двѣ и половина годины; послѣ учрежденіе-то му ученици-тъ преминахъ въ най горній атъ классъ слѣдующи-тъ науки: Българскъ и Славянскъ Грамматикъ заедно съ упражненіе-то на тѣхъ, Аритметикъ, Катицизисъ, Метематическъ и Политическъ Географіѣ. А сега ся предаватъ: Исторіѣ, Началнѣ Риторикъ съ упражненіе-то, Языцы: Грѣцкій, Френскій, Турскій. Ученици въ горно-то отдѣленіе има 60, кои-то сѣ раздѣлени на 4 класса, а въ взаимното има до 300 ученици. Ученици има четири: единъ Взаимноучитель, двама на горны-те науки, и единъ Турскій.

Господице Издателю Ц. Вѣстника!

Отъ сожаленіе земамъ честь да ви умоля да вмѣстите въ вѣстникъ слѣдующе-то досто-замѣтелно содержаніе.

Въ Зладя Казасъ на една гора близо до Копривщица единъ и половина часъ явихася единадесять души хайдуцы и ходеха да ся хранятъ по влашки-те мандри, кои-то ся намирахъ на около. 15-го Августа уловила двоица Копривщицане, кои-то идеха отъ Зладъ и прати-ха за пары съ извѣстіе, ако имъ не испроводатъ пары ще да погубатъ уловени-те. И тѣ ако и да бѣха сиромаси собираха помощь, и едва можиха да ги откупатъ съ петъ хиляди гроша, и така получиша откупъ като имъ зеха коніе-те. Послѣ уловила отъ всякоя мандра по единъ влахъ, и взеха по хилядо-гроша за да ги пустатъ. Въ единъ день (когато бѣха при нѣхъ юще уловени-те Копривщицане) хайдуцы-те патоварили два коня съ крадени вещи и испроводили ги съ двоица отъ хайдуци-те въ Зладя Казасъ да ги стоварятъ у нѣкой нѣхенъ итакъ, и послѣ-са вариали пакы при нѣхъ. Послѣ това время хайдуцы-те уловила юще двоица та ги убиха. — Отъ тамъ злодѣйцы-те преминаха въ село Отлукій въ Татаръ-Пазарджикскъ казаа, и близо до село-то

Паме. Не е истина. (гледающаго умилно.)

Паме. (Ахъ! оныя очи да треперя мя правятъ.)

Паме. Но, Господарю, на какво тя повредишь? (какъ-то горѣ смутена.)

Бон. (Проклята жена!)

Паме. Безпрекословно можа да ти докажа че самъ невинна.

Бон. (Дано да е было наистина.) (на себе.)

Паме. Дай ми дозволеніе да ти рѣка токмо. . . .

Бон. Запелейся въ яма-та.

Паме. За ние Божіе не мя устрашавай. (отхожда со страхъ.)

Бон. (Тя ся е родила за да мя погуби (сѣднува.)

Паме. Отхождамъ, послушавамъ тя.

Бон. (Размутенъ облѣгася на стола, и лице-то си со руцѣ-те си покрыва.)

Паме. Возможно ли е да не щенъ ве-ке да мя видишь? (отъ далечъ.)

Бон. (Слѣдува какъ-то горѣ.)

Паме. Но ако ми позволявахте да гово-ря. (вращая една стунка назадъ.)

Бон. (Какъ-то по горѣ.)

Паме. (Виждася че милость за мене осѣща. О небеса! сила ми дайте. Какво по не-годно може да ми ся случи? нека ся погрудя да го укротя.) приближава при Милорда, и приклонявася близъ него безъ той да я усѣти.) Господарю!

Бон. Горко! (като ся обжриа и и гла-даше.)

Паме. Предубезный ми муже! . . .

Бон. Иди отъ тука; Еи Боже! искашь крайно да мя раздутьши. Да, о недостойная за моя-та любовь! Иди, не ща веке да ти види?

Паме. (Става и отхожда оскорбена.)

Бон. (О за злощастна-та!)

Паме. (Обрѣцася камъ Милорда.)

Бон. Иди, ти казвамъ.

Паме. (Отхожда оскорбена.)

СЦЕНА ЧЕТЫРИНАДЕСЯТАЯ.

Милордъ Бонфиль, послѣ Монсьо

Лонгманъ.

Бон. Горѣ миѣ ако постоивствовахъ на-тая мысль! Она въ сердце-го ми негата

сила има. Погледъ-атъ ѣ; думи-те ѣ пакъ можатъ да мя замаятъ. Нѣ, нѣ, рѣшихся да я напусна. Но много време направихъ слуга-та тайнаго писаря тука вонъ да чека. Не искамъ да го расхрѣдя. Е. Кой е тамъ?

Лонг. Господарю. (Иди отъ мѣсто-то отъ гдѣ-то Памела бѣ влезла, и като иди бжрни очи-те си, и прави като че плаче.)

Бон. Кажу на оный слуга да дойде.

Лонг. На кой слуга Господарю? (какъ-то по горѣ.)

Бон. Нема ли тука вонка единъ царскій слуга.

Лонг. Да, Господарю. (като по горѣ.)

Бон. Какво ти е, та да ся види че сле-зы ти течать?

Лонг. Нищо. (какъ-то по горѣ.)

Бон. Искамъ да го науча.

Лонг. Видѣхъ, злощастна-та моя госпо-жа да плаче; прости мя, не можѣ да терпи.

Бон. Иди; доведи слуга-та.

Лонг. Да, Господарю. (жельзно сердце-ма) (отхожда.)

около единъ часъ уловиха двоица Отлукювцы, отъ кои-то на единъ, кой-то бѣше овчаръ отъ сѣвоха му глава-та а другій-атъ, кой-то бѣше слуга удариха го съ два крушума, кой-то юще е живъ, но нема надежда за животъ, и взеха имъ коніе-те. Слѣдъ мало время хайдуцы-те уловиха другъ отъ Отлукюй и понудиха го презъ ноцъ-та да ги заведе въ кѣща-та на единъ богатъ: и понеже послушаю ся намѣрили въ кѣща-та му мнозина работници, варнали ся праздни, и сутренъ-та му испреводили извѣстіе да испрати двадесать и пять хиляди гр. и нѣколко други хайдушки потребности като фишцы, царвули, и прочая. Даесъ хайдуцы-те са станали петнадесать души и венчки-те си показватъ да са Арнауте; иматъ съ себе си седмъ коніе; хвалилися предъ уловени-те, зашто послѣ ще идатъ въ Самоковска казасъ да изгоратъ две села, по требвало имъ перво да намѣратъ коніе за венчка-та си дружина. Сега ся намиратъ юще около Отлукюй и незнаемъ юще что иматъ да вѣршатъ. Надѣймеся зашто правителство-то нече ги остави да обезпокояватъ жители-те; но довольно время ся мина, и хайдуцы-те все еднакво живѣять покойно.

Писано отъ Пловдивъ (Филибе).

1852. Августа 26-го.

ФРАНЦІЯ.

Парижъ 3 Септемврія 1852. — Англичанско-то вѣстникопечатіе, нападава вѣсма пристрасно на правителство-то Л. Наполеоново но при все това като не ся позволява свобода-та на словеса-та въ французскы-те журнади, французско-то правителство като чини способно, оставя да вхождатъ безпрепятственно англичанскы-те, зашто-то по-вече го ползуватъ като нишатъ така, понеже возбуждаватъ народно-то честолюбіе на Французы-те кои-то смотрятъ нападами себе нежели правителство-то нхно.

Журналъ Мониторъ въ соой нумеръ отъ 31 Августа замѣчава: хотя да завьси отъ принцъ-президента да ся избере императоръ и днесъ, хотя и да не е совсѣмъ нетерпѣливъ камъ това, като гледа че партіи-те си побѣдиха. Две токмо обстоятелства, кромѣ партійны-те злонравленія, можаха да составятъ императорство: убійствоицъ на принцъ-президента и сопротивленіе-то на иностранцы те

силы. Ако ложовный трактатъ, кой-то ся обнародова прежде нѣколко время че былъ унѣ станалъ между нѣкои силы бѣ существовалъ сраженіе-то нече вече да е обявлено. Но силите ся изражиха какъ иматъ миролюбивы намѣренія и какъ не ги е грыжа ако бы ся устроило въ Франція императорство-то нека и наслѣдственно стѣга токмо да ся сохраниа трактати-те на 1815. Существовало ако като ползува на Л. Наполеона въ Франція императорство-то треба да е наслѣдственно. Нѣкои отъ силите ще видятъ устроение-то на императорство-то въ Франція равнодушно, други благодарно, други вѣсма неугодно. Никоя обаче отъ нхъ не иде ся помѣши въ работы-те на Франція, зашто-то настояще то правителство жѣлае миръ и внутренно и загранично занимающеся токмо за общежителственны-те улучшения. Женидба-та на принцъ-президента (съ Княгиня-та Ваза, както казуватъ мнозина) и обявление-то на императорство-то ако нѣкогда ся приведатъ въ дѣйствіе ще причинатъ радость и воображеніе на Французы-те, а иностранцы-те силы ще изволятъ да припознаятъ нова-та Власть.

— Военный Мониторъ извѣства, какъ ся приглашаватъ въ дѣйствіе чрезъ повелѣніе принцъ-президентово 40,000 войни новы отъ ряда 1851-го кои-то треба да ся собератъ до 20 идущаго Октовріа.

Въ вси-те южны страны на Франція, гдѣ-то ще излѣзе на путешествіе Л. Наполеонъ, народъ-атъ предоготовли довольно количество пары за пріемъ Президентовъ.

Въ Шембургъ пустился въ вода-та новъ единъ големъ пароходъ называемъ Аустерлицъ отъ сила на 950 коніе.

— Расказвашеся какъ Французскы-те войски что са въ Римъ ся выкатъ у Франція. Званичный журналъ французскій искеше да докаже за лажовно това расказваніе.

АНГЛІЯ.

Англичанска-та царица путешествова въ Скотія, вездѣ находяща простъ но сердеченъ пріемъ.

— Прочитае въ Триестскій Замѣчатель: Лондонъ 1 Септемврія. — Вчера быде во первыхъ переговоры въ овдешня-ла Борса за заемъ два миліоны лиры стерлинны на Константинопольскій банкъ, подъ поручиелство (кефилеме) на Турція. Той заемъ е первый, кой-то ся е переговорилъ въ Лондльска-та Борса за Константинопольскій банкъ; мыслися какъ ще найде подписи на участницы, поне-

же Высока-та Порта смогрися достоодолжена за своя-та честность.

— Любопытно е переселеніе отъ Велика Бреганія, и Ирландія и отъ окрестны-те островы въ други страны на Вселенна-та. Отъ нолы-те званичны изложелія извлачася, какъ число-то на переселенныцы-те въ текуцій 1852-й годъ най нече въ Австраліа, Соединены-те Шатове и Идостанъ, возлазя на 500 хиляди выше души.

— Изрядна-та онал палата, въ кое-то быде всемирно-то въ Лондонъ изложеліе, разложавася и разглубявася; стотини кола преносятъ части-те отъ Анде-Паркъ въ Сиденхемъ пакъ близъ Лондонъ, гдѣ-то ще ся воздвиже отъ развалины-те, за друго употребленіе.

Воздвиженіе-то на статуя-та, кой-то бѣ ся направила въ честь Робертъ-Пила, кой-то только стори за свобода-та на торговля-та въ Англіа, быде при присутствіе-то на 40,000 души. Статуя-та има высочина 8 ногы и 6 персты; тя е дѣло совершенно; представлява Робертъ-Пила стояща какъ-то бѣ привыкналъ като сказване на народа отъ трибуна на общесовѣтіе-то, и съ десница-та си держаща писмо обвѣто а лѣвица-та си подпиралъ на креста си. Удивихася вси-те за подобіе-то на лице-то и похвалиха превосходно статуедѣлецъ называемъ Бехле.

Распра-та между Англіа и Соединены-те Шатове за рыболовство, оше не ся е совершила опредѣлительно, и какъ-то ся види ще ся отложи рѣшеніе-то на той вопросъ даже до опредѣленіе-то на новаго америкаускаго президента, на кого то приближава избраніе-то.

АВСТРІЯ.

Австрійскій императоръ предоготовлянашеся да излѣзе на ново путешествіе въ Унгарія.

Австріа чрезъ зановѣдъ отъ 4 Септемврія отворе написъ на заемъ отъ 80 миліоны фюринны съ лихва 5 на 100.

— Греческій царъ, като бѣ добръ выздоровѣлъ утекувашеся у Вѣна съ Княгиня-та Илдегарда край средѣ Септемврія н. с.

— Россійска-та Императрица инаше намѣреніе, казватъ да премине зама-та въ Вѣна. Лѣкари-те на Негово Императорско Величество бѣха я совѣтовали да пребьде въ Италія.

ПРУССІЯ.

Берлинъ. 27-го Августа н. с. — Первый

СЦЕНА ПЯТНАДЕСЯТАЯ.

Милордъ Бонфиль, послѣ Монсѣо Майръ, послѣ Монсѣо Лонгманъ.

Бон. Ако слезы-те Намелени бѣха искренни... но на противъ много подозрители са.

Май. Милордъ. (като го поздравлява.)

Бон. Сѣдиете. (сѣдаты.)

Май. Проваждамъ отъ страна тайнаго державнаго писаря.

Бон. И азъ уже у дома му огнивахъ; но въ путя извѣстіе ми ся даде че си дошеля, тогда и азъ назадъ ся вѣрнахъ за да взема честь да тя вида, и да чуй заповѣди-те на Царскій-а слуга.

Май. Онъ мя проводи за да ти покажа негово-то уваженіе, и искренно-то негово пріятелство.

Бон. Имае ли нечго по ново за работа-та Конта Ауспійскаго?

Май. Не зная. (треба колко-то за сега да ся сторя че нищо незнамъ.)

(на себе си)

Бон. Знаешъ ли ако нѣкой старецъ отъ

Скотія ся е представилъ на Царскій-а слуга, или на истый тойзи царъ?

Май. Чини ми ся да го видѣхъ; но извѣстіе нѣкое не можа да ти дамъ. (не е оше время.) (на себе си.)

Бон. Какво имашъ да прикажешъ огы страна тайнаго писаря?

Май. Онъ научилъ вси-те твои работи какво-то и работи-те на твоя-та супруга.

Бон. Отъ гдѣ ги е научилъ?

Май. Не зная; научилъ е обаче какъ Миледи, супруга твоя обвинявася (набѣждае) за неувѣрность, — какъ ты я имашъ за виновата, и искашъ да предложишъ расиарясованіе-то, и какъ тя казва че е невинна. Истый тойзи слуга, кой-то тя обыча и уважава тебе и твое-то домородство, и особенно жѣлае да запази честь-та ги, совѣтува-тя да ся склонишъ тая работа на страна да ся испита, преди да е станала обща, за да отбѣгнешъ соблазненія-та, и хорски-те думи въ градъ-атъ. Даде ми убо власть това испытаніе въ краткъ да правя, и то треба да быде внутръ между стѣни-те твоего дома, съсь проси-те рѣчи на познаницы-те, и со сравненіе-то на обвините-

ли-те и на обвиняемы-те. По заповѣдъ-та отъ истын слуга треба тука Милордъ Артуръ да дойде; вакни и сопруга твоя, Миледи Даври, и Кавалерина Ернолда, кои-то, какго е извѣстно, са перва-та причина на клевета-та. Остави азъ да ся погрудя свѣтлость-та отъ темнота-та, и истина-та отъ лажа-та да отдѣля. Ако жена-та е вѣновата, погрѣшка-та й общо ще обнародуваме, и рѣшеніе-то всенародно ще быде. А пакъ невинна ако е спокойствіе-то си ще придобьешъ, въ безопасность честь-та ся да положишъ. Така мудрый единъ Царскій слуга разсуждава, това и единъ почтемъ Кавалеринъ да предпочете треба.

Бон. Е, Лонгманъ.

Лонг. Господарю.

Бон. Какъ Миледи Даври, и Кавалерина Ернолдъ тукъ дѣ дойчатъ; такожде и Миледи наедно съ Мадмъ Іезри нека дойде. Ако Милордъ Артуръ дойде, кажи да го оставятъ абие дѣ влезе, така и ты съ други-те наедно тукъ дѣ ся намѣришъ, и нече дѣ отхожда.

(Мадмъ отхожда.)

министръ Хановеранскій Г-нъ Схеселъ, достигна отъ Исхль на 26 истаго, какъ-то и генералъ Ностидъ, Пруссійскій посланникъ въ Хановерь. Имаха една конференція съ Г-на Барона Мантеуфель верху мытарство-то на Германска-та Конфедерация.

— Прочитае въ Колонска-та газета отъ 1-го Септемврія н. с. — Споредъ телеграфически-те депеши кои-то дохождатъ изъ Берлинъ, пруссійско-то правителство направи едно разясненіе относящесе верху мытарственныи въпросъ, къ кой-то разыскаха Хановерь Бригъзаникъ Олдембургъ и Тюринжскы-те Шати. Правителство-то разяснява какъ Золвереннъ ще ся устрои изново прежде да ся предложатъ за единъ комерческій трактатъ съ Австрія. Пруссія е наклонена да преговаря съ това намѣреніе, но въ главныхъ не ще да може да сполучи общо мытарственно соединеніе. Казвагъ да держи Золверенско-то соединеніе до дванадесять годинъ.

— Мытарственный Конгресъ е опредѣленъ на 15 Септемврія, учекувася до нынѣ единъ отговоръ категорическій отъ Шатове-те на Дармстадска-та Коалиція.

Въ градъ Позень, холера-та послѣдваше до 26 Августа н. с. да приведе ужасность; воистинну презъ послѣдны-те три седмицы, презъ кои-то ся заразяваха на всякъ день около 100 мина жители отъ кои-то 50-те до 60-те умираха до 2 — 10 часа. Нападоваше епидемія-та соединена съ други разны болѣзны и особливо съ періодическа треска (лихорадка). Кой-то держеше денемъ тепло тѣло си, отбѣгваше пощный воздухъ и ядеше съ воздержаніе и пазешеся огъ вредителны-те ястія, или не ся заразяваше, или ако ся заразеше, избѣгавашеся чрезъ испотиваніе-то.

— Въ Варшава начинала холера-та да ся у-малява.

Піемонтъ.

— По настоящему главно-то дѣло на правителство-то Піемонтско е соединеніе-то на 1500 мина въ полѣны-те на Моренго. Извѣстно е какъ движеніе-то ще быде презъ Септемврія, подъ командованіе-то на генерала де ла Мормора, военнаго министра, подъ очы-те на Негово Величество, кой-то ще дойде тамо отъ своя-та царска резиденція на Ступиниджи.

ПОРТУГАЛІЯ.

— Лисбонски корреспонденціи отъ 23 Августа даватъ новина-та за излизаніе-то на Г-на Сеабра отъ министерство-то на правда-та. Това приключеніе быде на 19. Г-нъ Фонсека Магаласесъ министръ иностранныхъ дѣлъ, бѣ ся обязалъ временно съ тая служба.

Негово Императорско Величество императоръ Всероссійскій благоизволи да уступи и да почете великаторговеца въ Константинополь Г-на Зани Стеф. Скилицы Саказія, предвотеля въ заведеніе-то Зани Стефановичъ и содруж. съ Кресъ Св. Анны 3-го чина за награжденіе на големы-те трудове и жертвованія кои-то положи за устроеніе на свое-то Тавъ нсь у Георгія торговско заведеніе, превосходно вспомошествоюще за развитіе на торговли-та въ Кавказскы-те области, и много содѣржаще ползы на тия мѣста чрезъ порядочны банкіерски работы, отъ кои-то преста злоупотребително-то воскачаніе на монета-та ради рѣдкость на металлическы-те монеты.

Между Французы-те только начина да ся мысле какъ А. Наполеонъ ще ся задержи въ власть-та что-получи, что-то конто приближавать мало по мало при него мужіе отлични отъ противны-те партіи отказатся, като ся склоняватъ за сегнишн-то правителство, и получавать отъ него политически достоинства. — Вездѣ всяческо.

Единъ знаменитъ отъ партія-га Леги.

тимска, Ларосіакелинъ, е весма истина, че като ся примирилъ съ Правителство-то на А. Наполеона, пригжрагъ го, воистинну като ся опредѣли президентъ на единъ общъ совѣтъ въ окрестность-та Парижка. Между рѣчи-те что каза въ зачало-то на собранія-та на реченный совѣтъ, существовать и слѣдующи-те: "Принцъ-президентъ нашій, господа, познава отъ давна какъ неизбѣжно може да ся подире ибкой верху мене, колко-то когда предлежи да защитя отечество-то си; разумѣвамъ какъ мое-то опредѣленіе ще спомогне негли за укротеніе на партіи-те, кои-то като ся уничтожатъ, могатъ още да разсѣивать смущенія, но са неспособни да составятъ ибчто безъ народно-то шеніе, на кое-то изявленіе-то призвахъ отъ трибуна на законоположително-то собраніе. . . Много премѣненія на направленія видѣхме. Начала-та верху кои-то ся подпряха разни наши правленія, хварлиха наше-то отечество въ глубоки раздѣленія.

Мы сме народъ на опыта отъ шестдесять уже годинъ; время е да престанеме отъ да опытаме. Кои-то са истинни отечественницы, долженствувать да пожертвувать взаимны-те си удоскоенія като даватъ примѣръ полень, зачто-то раздѣленія-та на просѣщенны-те разряди достигватъ велико препятствіе когда предлежи да ся вразумятъ заблужденны-те отъ народа. Едно правителство, кое-то чрезъ Конституція-та си приема за основаніе на власть-та си шеніе-то на народа и проповѣда подвинено себе си подъ него, успокоява политическа-та совѣсть на всякого; и удивлявамъ какъ не можиха да понимаютъ тоя помысль на това правителство. Нека будеме убо спомощники на правителство-то во все что ще ся яви намъ справедливо и полезно.

По една заповѣдь на Негово Императорско Величество Султана арменокатолическій патриархъ ся престана (быде азиль).

Народное Собраніе (Асамбле Насіональ) журналъ французскій издаванъ въ Парижъ, обнародова въ свой нумеръ отъ 30 Августа прошлаго една корреспонденція изъ Константинополя за коя-то не поема никаква подвинность, казва при това какъ та му е дошла отъ една достовѣрна страна. Тая корреспонденція приказва по свое поведеніе причини-те на паденіе-то прежняго Великаго Везира и го нападава стремително, безсправедливо, като говори все за похваленіе на Ахмедъ Фетый паша. Совѣтъ не ни е грѣха да познаеме коя е тая страна что има довѣрчивость отъ реченный журналъ: мы не имаме тука освѣтъ да исполниме една должность, като защитиме най-великаго челоѣка на Оттоманска-та Имперія, достойнаго да занимава едно отъ первы-те мѣста между най-великы-те и отличны люди въ Европѣ. Добрата репутація на одного челоѣка у одного государства составлява отъ части народна-та главность, та е една сила едно могущество за мѣсто-то и за Владѣтеля му, и ради това приверженны-те духове и правомыслищи-те не треба да я оставать да ся уменьши.

Ежедневно слышаме да казувать ибкон какъ Турція не напредува, и какъ остава много прилѣплена на предшествественность-та, и за то видиса да несомѣнно журналъ Народное Собраніе или неговата корреспонденція казува: Какъ нейни-те доходи не са счастливы, какъ нейна-та торговля е разорена въ полза на чужестранцы-те, нейни-те еснафи са въ най-крайня денежна скудость, какъ нейни-те земледѣльцы са достигнали въ найужасно заполучіе; и тая корреспонденція, отдава това состояніе у Турція на Решидъ паша, кой-то тоже ималь былъ погрѣшка

прилага тѣ, да ся положи здѣ, въ тия повѣдѣны времена съ ибкон иностранны силы споредъ слѣдствіе на своя-та политика весма напредняла, като че не е ушь това една отъ най-главны-те должности да защити ибкой достоинство-то на трона и на государство то, гдѣ-то ся находитъ; и още по-долу тая корреспонденція козува тругателно какъ той великій преобразователь направилъ е весма мало преобразование и то само верху хартія-та (бумага-та.)

Зъ тия напомниманія, замѣчавася какъ имаво-вече отъ прекословіе. Турція не напредува ли приближава при Решидъ паша, при неговата успѣла политика; послѣ аполитика-та му е успѣла, и какъ-то го казва Керреспонденція-та. Друго-яче опыта е всѣмъ извѣстенъ отъ успѣхи-те что са очевидны; прочее неправда е да ся каже какъ тия преобразования были са токмо верху хартія-та, колко-то по-вече безприва е что го е французскій журналъ Народное Собраніе на 5 Августа 1851 искалъ да подтверди въ единъ свой артикулъ отъ тры и половина калонны. . .

(Фран. жур. Констант. О т з ы в ъ В о с г о ч ы н ы й (Еко де л' Оріанъ).

ОТЪ РЕДАКЦІЯТА

Извѣстимъ и какъ извѣстоваме на наши-те спомоществователи, отъ кои-то ибкон за едногодинно а други за двегодинно спомоществованіе имать да ни даватъ за да ни допратятъ пары-те какъ-то треба. Мы извѣстоваме че освѣтъ като наши-те пары остаха кому една година, кому двѣ години, да не допращать намъ пари-те си споредъ цѣна-та какъ-то варятъ тамо, но споредъ какъ-то мы плащаме тука въ Цариградъ на наши-те работницы, за хартія, за поща и проч. сирѣчь да плащать намъ наши-те спомоществователи бешликъ-агъ по 5 гр. а не по 6 гр. зачто-то кога плащать намъ бешликъ-агъ по 6 гр. а мы да го даваме тука споредъ какъ-то варви 5 гр. тогава не само ще загубиме лихва-та на наши-те пары, като чекаме по една и по двѣ години, но още 20 гр. на 100, кое-то ще каже 40 гр. на 100 заедно съ лихва-та. Така нека будатъ извѣстни и за напредъ вси-те наши вообщее спомоществователи.

Споредъ какъ-то бѣхмѣ предизвѣстимъ прияхмѣ уже книга-та Вѣкъ Болгарскаго Царя Симеона, сочинена и издадена на Русскы отъ С. Палаузова, и ся продава въ Типографія-та Ц. Вѣстника. Цѣна по карбовна една та. — Това сочиненіе превосхожда всяко похваленіе. Оно содѣржава едно историческо описаніе верху Болгарска-та наша племенность, при царствованіе-то Симеона царя Болгарскаго, съ разны отличны замѣчанія. Кой-ти убо отъ учители-те желеа да придобые тая полезна кнѣга, нека пише намъ да му я испроводимѣ

Цѣна-та на разна шшеница

Въ Константинополь.

Жито ягко Азовско кило-то	18 1/2, 19 —
" " " Бесарабійско	19 1/4, 20 —
" " " Румелійско	17, 17 1/2
" " " Галацко	17 1/2, 18 1/2
" " " Одеско	17 3/4, 18 1/2
Жито мекко Ибраилско	14, 14 —
" " " Галацко	17, 17 1/2
Румелійско	16 1/2, 17 —